

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΣΤΙΣ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

Κείμενα: Νεκτάριος Δαρνάκης

ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΜΕΙΣ

Οι ομιλίες των εκάστοτε πρωθυπουργών στη ΔΕΘ εδώ και χρόνια αντανάκλουν τα σχέδια τους για το πώς θα ανοίξουν τη βεντάλια των επιθέσεων στην εργατική τάξη και στη νεολαία. Η φετινή ΔΕΘ δεν είναι διαφορετική από αυτή τη μεριά, αλλά ο Παπανδρέου, στην πρώτη του παρουσία ως πρωθυπουργός, έχει να παρουσιάσει το δικό του «πακέτο» γνωρίζοντας ότι απέναντι του θα βρίσκεται ολόκληρο το κίνημα που από τον προηγούμενο Δεκέμβρη και μετά δεν άφησε αναπάντητες τις επιθέσεις του.

Ο «δικός τους άνθρωπος», όπως τον χαρακτηρίζουν οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς ξέρει ότι δεν έχει περιθώρια. Η παγκόσμια οικονομική κρίση δεν φαίνεται με κανένα τρόπο να φτάνει στο τέλος της, η πίεση από την Τρόικα για εφαρμογή του (επικαιροποιημένου) Μνημονίου είναι μεγάλη και οι εργατικές αντιστασεις δεν αφήνουν περιθώρια για «εύκολες» κινήσεις. Τα αρχικά σχέδια για παρουσίαση μιας διακήρυξης αλλά 3 του Σεπτεμβρίου που θα θυμίζει το «κοινωνικό πρόσωπο» του ΠΑΣΟΚ έχουν ξεχαστεί ακόμα και από τα «παπαγαλάκια» των μεγάλων εφημερίδων και των καναλιών, ενώ το «κοινωνικό πακέτο» δεν θα ξεπερνάει τα 100 εκατομμύρια ευρώ.

Από τη μεριά του εργατικού κινήματος η ΔΕΘ αποτελεί την ευκαιρία να ανοίξει η σεζόν με μια τεράστια διαδήλωση που θα πιάσει το νήμα μετά από ένα καλοκαίρι που ήταν θερμό όχι μόνο σε θερμοκρασίες, αλλά και κινητοποιήσεις. Η απεργία των εργαζόμενων στις μεταφορές, ο συντονισμός των συγκοινωνιών με συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας, η έκτακτη διαδήλωση για το Νετανιάχου ήταν το «ζέσταμα» για το φθινόπωρο.

Χρειάζεται να ενώσουμε όλες τις αντιστασεις σε μια διαδήλωση που θα είναι αφετηρία για μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις που μπορούν να φέρουν την ανατροπή των μέτρων λιτότητας της κυβέρνησης και της Τρόικας.

Θυσίες

Η δεύτερη δόση του δανείου των 110 δις. ευρώ μπορεί να πήρε το «πράσινο φως», αλλά ο Όλι Ρεν αφού επαινέσε την κυβέρνηση για την ταχύτητα και τη σκληρότητα των μέτρων δήλωσε ότι θα χρειαστούν νέες ασφαλιστικές «μεταρρυθμίσεις» μέσα στο 2011.

Την Παρασκευή 20 Αυγούστου δόθηκε στη δημοσιότητα το επικαιροποιημένο Μνημόνιο που ζητάει ακόμα μεγαλύτερες θυσίες. Καταργεί στην ουσία τις συλλογικές συμβάσεις και στοχεύει να μειώσει «κόλλημένες» οι συντάξεις μέχρι το...2060 με νέο γύρο περικοπών. Αυτά σε συνδυασμό με το κόψιμο των μισθών και των επιδομάτων, των περικοπών στις δημόσιες δαπάνες έχουν τσακίσει τα σχολεία, τα νοσοκομεία και τεράστια κομμάτια των εργαζόμενων.

Στα άμεσα σχέδια είναι το γενικό ξεπούλημα των ΔΕΚΟ για να εξοικονομήσουν 800 εκατομμύρια ευρώ μέχρι το Σεπτέμβριο του 2011. Αυτό θα σημαίνει τεράστιες επιθέσεις και περικοπές στις συγκοινωνίες, στον ΟΣΕ, στις αμυντικές βιομηχανίες, αλλά και στη ΔΕΗ. Στο στόχαστρο τους είναι ακόμα η ΔΕΥΑΘ και, βέβαια, ετοιμάζονται για την ιδιωτικοποίηση της Αγροτικής Τράπεζας και του Ταχυδρομικού Ταμειτηρίου, μάχη που ξεκίνησε μέσα στον Ιούλιο.

Δεμένος με αυτές τις επιθέσεις είναι ο Καλλικράτης, το «Μνημόνιο της Αυτοδιοίκησης». Οι δήμοι και οι κοινότητες θα περιοριστούν μόλις στους 325 πανελλαδικά, θα υπάρξουν απολύσεις χιλιάδων εργαζόμενων και οι υπηρεσίες θα χειροτερεύουν για όλους.

Για αυτό η διαδήλωση στη ΔΕΘ πρέπει να απαιτήσει την κατάργηση του Μνημονίου. Θα συγκρουστούμε με τις επιταγές της κυβέρνησης και της Τρόικας όπως έγινε όλους τους προηγούμενους μήνες.

Αθήνα, 5 Μάρ 2010

μενους μήνες.

Ο Παπανδρέου μέσα στο καλοκαίρι προσπάθησε να βρει νέους συμμάχους και έκανε τη χειρότερη επιλογή. Όχι μόνο έγινε ο πρώτος πρωθυπουργός της Ελλάδας που επισκέφτηκε το Ισραήλ, αλλά προσκάλεσε τον αρχι-σφαγέα Νετανιάχου στις 16 Αυγούστου στην Αθήνα για να κλείσουν οικονομικές και στρατιωτικές συμφωνίες. Αυτή η συνεργασία είναι καταστροφική σε όλα τα επίπεδα. Δημιουργεί νέους επικίνδυνους ανταγωνισμούς στο Αιγαίο και στη Μέση Ανατολή και «δένει» την Ελλάδα σε ένα κοινό άρμα με το κράτος-τρομοκράτη που από τη στιγμή της ίδρυσης του το 1948 επιβιώνει για να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών.

Χρειάζεται να βάλουμε καθαρά τα αντιπολεμικά αιτήματα δίπλα στα συνθήματα για κατάργηση του Μνημονίου. Να διακοπεί άμεσα κάθε σχέση με το Ισραήλ, να ματαιωθούν οι ελληνοϊσραηλινές στρατιωτικές ασκήσεις «Μίνωας 2» τον Οκτώβρη, να αρθεί ο βάρβαρος αποκλεισμός της Γάζας, να ελευθερωθεί η Παλαιστίνη.

Αν ο ένας σύμμαχος που έψαξε ο Παπανδρέου είναι ο Νετανιάχου, για τον άλλο δεν χρειάστηκε να προσπαθήσει και πολύ. Ο Καρατζαφέρης και το κόμμα του (μαζί με τα υπόλοιπα φασιστικά γουρούνια) όχι μόνο στήριξαν το Μνημόνιο και επιτέθηκαν με κάθε τρόπο στην εργατική αντίσταση, αλλά πιέζουν την κυβέρνηση να πάρει σκληρότερα μέτρα για τους μετανάστες. Θα ήθελαν να υπάρχουν «νεκροταφεία λαθρομεταναστών», όπως αυτό που αποκάλυψε στον Έβρο ο Στέλιος Βραδέλης στα ΝΕΑ, σε όλη την επικράτεια.

Δεν θα τους αφήσουμε. Απαιτούμε να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να ανοίξουν τα κλειστά εργοστάσια. Να διαλυθεί ο δολοφονικός μηχανισμός της Frontex που στέλνει στο θάνατο εκατοντάδες μετανάστες στα σύνορα. Να νομιμοποιηθούν όλοι μετανάστες, να δοθεί άσυλο στους πρόσφυγες.

Αδίστακτη

Αυτή η κυβέρνηση είναι αδίστακτη. Έχει επιλέξει για συμμάχους της ότι πιο αντιδραστικό υπάρχει και «πριονίζει» τα δικαιώματα και τις ζωές ακόμα και των ανθρώπων που την ψήφισαν για να «μαυρίσουν» τον Καραμανλή. Για αυτό ή θα κάνει πίσω ή θα φύγει νύχτα και με ελικόπτερο!

Για να είναι, όμως, νικηφόρα αυτή η σύγκρουση για το εργατικό κίνημα δεν φτάνει να εναντιωθούμε στο Μνημόνιο, στις κατάπτυστες συμφωνίες με τον Νετανιάχου, στον ρατσιστικό κατήφορο του Πάγκαλου και του Χρυσοχοϊδη. Χρειαζόμαστε και τις αντικαπιταλιστικές ιδέες που δίνουν συγκεκριμένη κατεύθυνση και δυνατά επιχειρήματα σε κάθε εργαζόμενο σε όποιο χώρο και αν δουλεύει.

Το Αντικαπιταλιστικό Πρόγραμμα Πάλης που προτείνουν μέσα στα σωματεία και στα συνδικάτα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ είναι το ιδανικό συμπλήρωμα στις απεργίες και στις καταλήψεις για να ανατρέψουμε τα μέτρα τους.

Χρειάζεται όλη η αριστερά να υιοθετήσει το αίτημα της στάσης πληρωμών του χρέους προς τους τραπεζίτες. Αυτό το χρέος δεν είναι δικό μας και δεν θέλουμε να γίνει το «βαρίδι» στο λάιμό των εργατών που θα δουλεύουν για να πληρώνουμε τόκους στις τράπεζες. Αντίθετα, πρέπει να μπει καθαρά η εθνικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο για να σταματήσουμε τους εκβιασμούς.

Παράλληλα, χρειάζεται να απαγορευτούν με νόμο οι απολύσεις, να κοπουν οι εξοφλισμοί και όλες αυτές τις μάχες να τις δώσουμε με τους μετανάστες που είναι κομμάτι της τάξης μας.

Η μαζικότητα και η πανελλαδική συμμετοχή των εργαζόμενων στη διαδήλωση στη ΔΕΘ θα είναι η καλύτερη απάντηση στα σχέδια τους και θα δώσει «καύσιμα» αυτοπεποίθησης και έμπνευσης για τις μάχες που έρχονται. Να είμαστε όλοι εκεί!

